



האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שער הגלגולים

חלק ט

מה יהיה?

מה יהיה? מה הי"ה ומה עכשיו? איתי ואיתך
ועם כל אחד שחי כאן בעולם הזה?!

אור הזוהר 368 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911



ראיתי עד כמה מעריך ומוקיר הוא את הלמדן הזה, נסתתמו טענותי ולא יכולתי להטיח דברים נגדו.

פעם אחת, כשבא הבעל שם טוב לבקרנו, כמנהגו תמיד, לא ספרתי לו דבר על הדיין, אך כשעמד הצדיק לשוב לביתו עמדתי על הסף וצעקה נמלטה מפני. על אף שלא הוצאתי הגה מפני, חש הצדיק במצוקתי והכריז בקול גדול: "שמעו נא ואספר לכם מעשה נורא". רבים התאספו סביבו לשמע דבריו, וביניהם גם הדיין שהשביעני מרורים במשך שנים.

הרמב"ן הקדוש, פתח הבעל שם טוב וספר, היה מפורסם בנגלה ובנסתר ובכל שאר החכמות. פעם רצה המלך שגר בעירו של הרמב"ן להתייעץ עם שריו בענין חשוב עד מאוד. עצותיהם של חכמיו לא נשאו חן בעיניו ואז הציע לו אחד מן השרים לשאול בעצת הרמב"ן. יהודי חכם הוא מאין כמוהו ואין חכמה נסתרת הימנו, אמר למלך והוסיף: כדאי לו למלך לשאול בעצת אותו יהודי. קרא המלך לרמב"ן ושוחח עמו שעה ארוכה. משנוכח בחכמתו המתיק עמו סוד ולבסוף בקש ממנו לבוא אליו בכל יום כדי ללמוד עמו חכמות שונות.

באחד הימים, כשישב המלך ולמד עם הרמב"ן נכנס הבישאף וראה את שניהם עסוקים בלימוד ואינם שמים לב כלל לבואו. עמד הבישאף והמתין עד שהתפנה אליו המלך. מי זה האיש שהמלך כבדהו בתשומת לב גדולה כל כך שאל את המלך. משספר לו המלך כי יהודי הוא האיש והפליג בשבחיו בקש הבישאף להצטרף אליהם לשעורים. המלך הסכים ומאז השתתף הבישאף בשעור היומי הקבוע.

רשע וצבוע היה הבישאף, חרה לו עד מאוד על שהמשלך מוקיר ומכבד את החכם היהודי לכן טכס עצה בליבו הרע כיצד להביא כליה על היהודי ועל בני עמו. פעם, כשהיה המלך ביחידות אמר לו: "הנה נוכחתי גם אני כי היהודים חכמים מבינים דבר מתוך דבר אלא שהם מבזבזים את זמנם על לימוד תורתם. אם תכריז אדוני המלך כי הנך אוסר עליהם ללמוד ש"ס ופוסקים, יאלצו להקדיש את כל זמנם ללימודים אחרים ועל ידי כך יחכימו עוד יותר ויביאו תועלת למלך ולעמו. עצת הרשע נשאה חן בעיני המלך והוא אסר על היהודים ללמוד תורה.

עדיין לא נח הבישאף מזעמו. באחד הימים, כשטייל עם בן המלך ברחוב היהודים נכנס לבית מדרשו של הרמב"ן ומצאו יושב ולומד עם תלמידיו. הרמב"ן קם לכבוד האורחים וקבלם בסבר פנים יפות. אלא שהרשע לא רצה לצאת מהמקום מבלי להשמיץ את היהודי ותורתו. אי לכך, פתח את הש"ס

רב מפורסם, מחסידי הבעל שם טוב, נוהג היה מדי שנה בשנה לבוא אל הצדיק ר' ברוך נכדו של הבעל שם טוב. לכבוד גדול זכה הרב אצל ר' ברוך, וכשהיה נפרד ממנו, ערך לכבוד הצדיק סעודה מיוחדת שבה השתתפו נכבדי העיר.

פעם הגיע הרב אל ר' ברוך בערב פסח. הבית היה נקי ומצוחצח לכבוד החג וכשרצה הצדיק לערוך לכבודו סעודה כמנהגו תמיד, לא מצא מקום בו אפשר עדיין להכניס חמץ. הצטער הצדיק, מדוע זה הגיע האורח דווקא עכשיו, כשאין השעה נוחה לארחו כראוי לו, חשב בעצב, אחד מחסידיו שראה בצערו הציע לארח את הרב בביתו, אך ר' ברוך סרב וצוה לערוך סעודה מפוארת כתמיד, רק את מקום מושבו של האורח שינה, הפעם לא הושיבו בראש השולחן כי אם בצידו, ראה הרב את השנוי שעשה הצדיק והבין כי מקפידים עמו הפעם. באמצע הסעודה בקש לספר ספור על הבעל שם טוב, משקבל את רשותו של ר' ברוך פתח וספר:

בכל שנה נהג הבעל שם טוב הקדוש לנסוע לעיר אחת. רבה של העיר היה עורך סעודה גדולה לכבודו. מזמין להשתתף בה, את כל אנשי העיר וחולק לבעל שם טוב כבוד מלכים. בסופה של הסעודה ברח הרבי את אנשי העיר, כל אחד ואחד לחוד שתהיה לו ישועה בענין שהוא זקוק לו. לפני שנפרד הבעל שם טוב מהרב בדרכו חזרה לביתו, נתן לו הרב מקופת הצבור סך של מאה אדומים.

כך נהג בעל שם טוב שנים רבות. כשנפטר הרב לעולמו בקש הבעל שם טוב מאנשי אותה עיר שיבחרו בי לרב ומורה שלהם. בש"ס ופוסקים בקי הייתי, אך מכיון שלא התמצאתי כהלכה בשולחן ערוך, חושן משפט, לא הסכמתי לקבל עלי משא ומתן בדיני ממונות ובקשתי שיבחרו בלמדן מופלג בקי בדינים אלו כדי שיהיה לי לעזר. אנשי הקהילה הסכימו לתנאי, בחרו בלמדן אחד ואני שכרתיו כדיין ושלמתי לו מכספי את משכורתו. אותו למדן דיין איש צבוע היה. הוא לא התיחס אלי בכבוד, ואף כי שלמתי לו את שכרו בנאמנות ובדיקנות, לקח לעצמו את כל מעות הפסק. לא הערתי לאיש על התנהגותו המחפירה, רק החלטתי בליבי כי כאשר יבוא הבעל שם טוב לבקרו השנתי בעיר אספר לו על הדיין שמקפח את פרנסתי. אולם כשבא הבעל שם טוב וראיתי מאיר פניו לאותו למדן, לא העזתי לדבר נגדו, הבלגתי על כעסי והבטחתי לעצמי כי בשנה הבאה ארצה לפני הרב את טענותי. לצערי, לא עשיתי זאת גם בשנה הבאה ואף לא בזו שאחריה, שכן בכל פעם שבקר הבעל שם טוב בעיר ואני

כותב הרב ר' שמואל ויטל: אמר שמואל: זכורני ביום ראש השנה שהיה מורי אבא מארי ז"ל דורש על המים ביום תשליך, ראינו צפרדע באה בנהר, והתחלנו להשליך עליה אבנים ואבא מארי ז"ל היו עיניו סגורות ודורש בתורה כדרכו, ומקול צפצוף הצפרדע פתח עיניו וגער בננו ואמר לנו: שהיתה נשמה אחת שבאה לשמוע תורתו ובאה מלובשת בצפרדע זו, ולכבודה התחיל לדרוש בענין צפרדע, למה נקראת צפרדע, לשון צפור דעה.

הצדיק מוה"ר משה גלאנטי אב"ד העיר צפת ספר פעם על מה שראה ושמע בהיותו במחיצת האר"י הקדוש, "כשהגיע לעיר הקודש צפת", ספר מוה"ר משה גלאנטי, הלך לעין הזיתים להשתטח על קברו של רבי יהודה בר רבי אלעאי אני נלוותי אליו ועמדתי סמוך למקום שהוא עמד. והנה ראינו עורב עומד על אחד מענפי עץ הזית שהיה במקום, וקורא קר"ק קר"ק פעמים רבות. זמן מה עמדנו שם ואז שאל אותי האר"י אם הכרתי אדם אחד בשם שבתי שהיה גובה מיסים בצפת, השבתי לו שאני אכן הכרתי יהודי זה והוספתי שהיה האיש הנ"ל אכזר ורע לב והיה מציק ליהודים בגביית המסים, "ובכן דע לך", אמר לי האר"י הקדוש, "שנשמתו של אותו יהודי מגולגלת בעורב הזה, ובקולות שהוציא מפיו ספר לי שהוא פלוני בן פלוני ובגלל אכזריותו במיוחד כלפי העניים שהיה פושט גלימתם מעל כתפיהם והמשכבות מתחת גופיהם, נענש להתגלגל בעורב ולהצטער מאד. "ועתה", סיים האר"י את דבריו, "מבקש הוא ממנו שאתפלל עליו". "להפתעתי", סיים מוה"ר משה גלאנטי את ספורו: לא נענה לו האר"י הקדוש, אלא פנה אליו ואמר: "רשע לך לדרכך כי אינני מתפלל עליך!" באותו רגע פרח לו העורב ונעלם.

(שבחי האר"י)



הרב הקדוש רבי יצחק מסקוירא ספר, שכאשר היה אביו המגיד הקדוש רבי מרדכי בעיר באהסלוב, הביא לו אחד מאנשי שלומו, דג גדול לכבוד שבת קודש. הרבי בכבודו ובעצמו השגיח ברוב כוונה על הכנת הדג ובישולו ובליל שבת קודש אכל ממנו חלק גדול. אחר כך פנה אל בניו שישבו לידו ואמר: "אכלו נא מן הדג הזה שרדף אחרי דרך שלושים ערים, האיש אשר היה מגולגל בדג זה" הוסיף ואמר "היה בקי בש"ס בבלי וירושלמי, ספרא ספרי ותוספתא".

(סיפורים ומאמרים יקרים)



סוחר יהודי בשם ר' יודל היה נוסע ממקום למקום לרגל מסחרו. חסיד ירא שמים היה ר' יודל, כל ימיו סחר בברזל והיה מתגיע רבות כדי לא להזדקק למתנת בשר ודם.

פעם הגיע לרגל מסחרו לכפר אחד ורצה לשבות שם. בעל הבית שאצלו התכבד בפת לחם ומשקה, הכיר בו שיהודי תלמיד חכם לפניו ואמר לו בתום לב: בחפץ לב הייתי מארח אותך בביתי, אלא שדגים לכבוד שבת אין לי, ואת הבשר לא תרצה לאכול שכן לא בדקת את הסכין שבו נשחט העוף, אך יש לי הצעה עבודה. היום עוד גדול ואם תזדרז תגיע לכפר אחד, שם גר יהודי ירא שמים שיש לו בודאי דגים לכבוד שבת וגם שוחט הגון שאפשר להסתמך על שחיתתו.

ר' יודל קבל את הצעתו של הכפרי ויצא לדרך. כדי להגיע לאותו מקום היה עליו לעבור על פני נהר אחד. לצערו ראה כי לא יוכל לעבור דרכו, שכן, מחמת הפשרת השלגים גאו מי הנהר ואי

והראה לבן הנסיך כי בספר זה של הרמב"ן מחרפים ומגדפים בני עמו של הרמב"ן את כל אומות העולם. מזימתו של הבישאף לא עלתה יפה. הרמב"ן הצליח בחכמתו לסתור את דבריו של הבישאף יצא מלפניו אבל וחפוי ראש.

בכעסו כי רב, הלך מיד אל המלך וספר לו כי ידידו הרמב"ן עובר על גזרתו וכי הוא לומד ומלמד אחרים ש"ס ופוסקים. עוד הוסיף הרשע ואמר: "באותם ספרים ישנם חרופים וגידופים על עמנו".

עוד באותו יום נצטוו הרמב"ן להתייצב לפני המלך. "האם נכון הדבר שאינך מציית לי וממשיך ללמוד את תורתך" שאלו המלך. "כן" ענה הרמב"ן בעוז. "הכיצד" תמה המלך. "הלא אסרתי עליכם לעשות זאת!" "לא אוכל לציית לגזרה זו" אמר הרמב"ן והוסיף: "שכתוב: 'כי הם חיינו', התורה הקדושה היא כל חיינו ובלעדינו - למה לי חיים" לאחר שהסביר את דבריו לפי המשל שהובא בש"ס על השועל והדגים, שאל המלך: "הנכון הדבר כי בש"ס כתוב נגד אמונתנו". "לא כך הדבר", מיהר הרמב"ן לענות. "אדרבא מצווים אנו לכבד את המלך", הוסיף והסביר למלך, "כי שבעים פנים לתורה והרבה רמזים בה, לפי רמזים נדע גם עתידות, הנה עכשיו יודע אני כי הבישאף בדרכו לכאן". סיים את דבריו. ואכן באותו רגע נכנס הבישאף להפתעתו פקד עליו הרמב"ן בקול תקיף: "עמוד במקומך ואל תטנף פלטינו של מלך, יודע אני כי חללת ונאפת בכל בתי הקדשים וגם הלילה נאפת עם פלונית. לא תוכל להכחיש זאת". הרעים עליו הרמב"ן בקולו והוסיף: הוכח אוכיח למלך ולך כי נכונים דברי. דע לך כי ישנו וריד בראשו של אדם, וכשאדם חוטא בניאוף מאדים אצלו הגיד הזה. עתה יצוה נא אדוני המלך, פנה הרמב"ן אל המלך ובקש כי יגלחו את שערות ראשו של הבישאף ונווכח כולנו כי צדקתי". מיד צוה הממלך לגלח את שער ראשו של הבישאף ולעיני כל נגלה הוריד האדום. רק אז נוכח המלך בשפלות הבישאף ובצדקתו וחכמתו של החכם היהודי. בחמתו כי רבה, ציוה להרוג את הבישאף. זה היה סופו של הרשע!" סיים הבעל שם טוב את ספורו, הצביע על הדין ואמר: "הנה הוא אותו רשע, עומד הוא כאן לפניכם. רצינו להיטיב עמו ולתקן אותו בגלגול זה אלא שרשע נשאר רשע". ברגע שסיים את דבריו אבד הרשע ונעקר מן העולם.

הצדיק ר' ברוך האזין ברוב קשב לספור של הרב, ומשסיים הלה את דבריו, חלק לו כבוד גדול, הן הוא האיש אשר אביו זקנו הצדיק לפני שנים, הבין ר' ברוך והתאמץ לכבדו עוד ועוד.

(דברים ערבים)



זוה לשון האר"י הקדוש (בספר שער הגלגולים הקדמה כ"ב דף כ"א ע"ב) וכבר כמה פעמים הייתי עם מורי ז"ל הולך בשדה, והיה אומר לי: הנה איש אחד הנקרא בשם כך והוא צדיק ותלמיד חכם, ולסבת עוון אחד פלוני שעשה בחייו, הוא עתה מתגלגל תוך אבן זה או צמח זה וכיוצא בו כמו שיתבאר לקמן, ומעולם לא הכיר בו מורי ז"ל, והיינו חוקרים אחר הנפטר ההוא והיינו מוצאים את דבריו כנים ואמיתיים, ואין להאריך בדברים אלו כי לא יכילם ספר, ולפעמים היה מסתכל מרחוק ת"ק אמה בקבר אחד שבין עשרים אלף קברים אחרים, והיה רואה נפש המת הנקבר שם עומד על הקבר ההוא, והיה אומר לנו בקבר ההוא קבור בו איש פלוני ושמו פלוני, ומענישים אותו עונש פלוני על עוון פלוני, והיינו חוקרים על האיש ההוא ומצאנו את דבריו נכונים ואמיתיים, וכאלה רבות וגדולות לא יכילם רעיון.

בשעה היעודה כדי להיות מן הזרזים המקדימים לדבר מצוה. רק האר"י הקדוש התמהמה משום מה ולא הגיע. שעה ארוכה המתניו הקרואים עד שפקעה סבלנותם, כיצד זה יתכן שהאר"י הקדוש, הגדול מכולם אינו מזדרז לקיים מצוה גדולה זו תמהו והוסיפו להמתין לו, שכן אבי הילד לא רצה לוותר על נוכחותו של האר"י בברית המילה של בנו אשר אליו יחל שנים רבות.

לפנות ערב הגיע האר"י הקדוש ותירץ את סבת אחרו: "כשיצאתי מביתי בדרכי לכאן" פתח האר"י ואמר - "בא לקראתי כלב והחל לנבוח". שאלתי אותו: "מי אתה ומה רצונך" והוא השיב לי: "גלגול אני ותקון אני דורש". "איזה גלגול אתה" שאלתי והוא ענה: "גלגולו של גחזי משרת אלישע". "ומדוע נתגלגלת בכלב" הוספתי לשאול. והוא ענה לי: "וכי אינך יודע הלא דבר ידוע ומפורסם הוא. בשעה ששלח אותי אלישע להחיות את בן השונמית מסר לי את משענתו ואמר לי להניחה על פני הנער. לקחתי את המשענת, אך בליבי לא האמנתי כי תועלת בה. הייתי כמצחק בעיני וכשראיתי בדרכי כלב מת אמרתי בליבי כי עתה אנסה את כוחה של המשענת, אם יש בכוחה להחיות מתים. הנחתי אותה על הכלב המת, והנה נס לפני, הכלב הקיץ, פקח עיניו, קם ממקומו, נער את שערו נשא רגליו וברח. נבהלתי מאוד, לקחתי את המשענת ורצתי אל הנער ההוא. בחרדה שמתי את המשענת על פניו אך הוא לא הקיץ. בפחד גדול חזרתי אל אלישע וספרתי לו את מה שעשיתי. תם הייתי ולא ידעתי כי בגללי נפסלה המשענת כאשר הנחתי על הכלב, ומשנתחללה לא היתה כשרה אף להעיר נרדמים ועל אחת כמה וכמה שלא היתה ראויה להחיות מתים. באותה שעה נגזר עלי מן השמים להתגלגל בכלב, ומאז ועד היום אין לי תיקון". רחמתי עליו - הוסיף האר"י הקדוש לספר ואמרתי לו: "איני יודע תיקון אחר עבורך, רק שתקבל על עצמך למסור נפשך בעד הכלל". בעד איזה כלל שאל אותי. "אין הבדל, העיקר הוא מסירות נפש", אמרתי לו. "מוכן ומזומן אני רק אמור לי מה לעשות ואעשה מיד", אמר לי. באותו רגע התפרצה המשרתת של העשיר אל החדר שבו עמד האר"י וספר את ספורו המופלא ואמרה בהתרגשות: "ברגע שהורדנו את קערת הדגים מעל האש, קפץ לתוכה כלב אחד ומיד מת". בקש האר"י לראות את נבלת הכלב. משראהו פנה אל הנוכחים ואמר: "זה היה הכלב אשר פגשתי בדרכי לכאן ועכשיו שפסל את הדגים קבל את תקונו". בדקו את התבשיל ומצאו שרעל בו. כך הציל הכלב חיי אנשים רבים מישראל.

לאחר חקירה ודרישה נמצא האיש אשר עשה זאת, הזמינוהו לדין והטילו עליו עונש ממון כבד מאוד. מכיון שהתחרט על מעשיו, סדרו לו תקון של תעניות לכל ימי חייו כדת וכדין והוא קבל על עצמו לקיים את הכל, והוא רחום יכפר עוון.

(שיח שרפי קודש ח"ב)

...

אפשר היה לעבור דרכו מבלי להסתכן. בעומדו אובד עצות על שפת האגם ראה כלב אחד נכנס למים ולאחר דקות ספורות טובע בתוכו. דמעות עלו בעיניו של ר' יודל. על בעל חיים שטבע ריחם, ועל שלא יוכל לשבות בבית היהודי כשר דאב ליבו. בלית ברירה חזר לביתו של הכפרי אשר אצלו התארח בראשונה וספר לו שלא הצליח להגיע אל מחוז חפצו. "מכיון שעלי להשאר אצלך" - אמר ר' יודל לבעל הבית - השתדל נא להשיג דגים לכבוד שבת". הסכים האיש, מיהר אל הדיג הגר בשכונתו ובקש לדוג עבורו. לא עבר זמן רב והדיג הביא דג גדול מאוד. הסתכל בעל הבית על הדג בהשתוממות ואמר: "שנים רבות מתגורר אני בכפר זה. דגים רבים שנמשו מן הנהר שליד הכפר ראיתי בימי חיי, אך מעולם לא ראיתי דג גדול כזה". הכפרי קנה את הדג בזריזות הכינו ובשלו לכבוד שבת.

בליל שבת, לאחר התפילה והקידוש ישבו בעל הבית ואורחו ואכלו מן הדג. שרו זמירות והתענגו על שבת המלכה. לפתע נפלה תרדמה על האורח והוא הרכין את ראשו על השולחן ושקע בשינה עמוקה. הנה בחלומו ראה ר' יודל את אביו עומד לידו ואומר לו: "דע לך בני, כי אני מגולגל בדג זה ובכלב אשר טבע לנגד עיניך התגלגלה נשמתו של המלשין אשר רדף אותי כל ימי. אתה בני, בדמעות הרחמים שהזלת בראותך כיצד טבע, תקנת אותו. עתה בני, שים לבך כיצד אוכל אתה את דג זה".

ימים לאחר מכן כשהיה ר' יודל אצל הבעל שם טוב, אמר לו הצדיק: "ר' יודל אתה גלגול נביא..." (שבחי הבעל שם טוב)

...

בתקופתו של האר"י הקדוש גר בצפת יהודי עשיר שהיה חשוך בנים. לימים, לאחר שהעשיר ואשתו הרבו בתפילה ובתחנונים לבורא העולם כי יזכה אותם בזרע של קיימא, זכו ונולד להם בן זכר. בשמחה גדולה בא העשיר אל האר"י הקדוש, הזמינו לברית מילה וכבדו בסנדקאות, קבל האר"י את ההזמנה ואף נעתר לבקשתו של בעל השמחה, להשתתף בסעודת המצוה אשר תערך לאחר הברית.

בעוד בני הבית של הגביר עסוקים בהכנות לקראת היום הגדול, ביום ברית המילה לתינוק שנולד, ישב שכנו של העשיר בביתו וחבל תחבולות כיצד להפר שמחה זו. השכן, עשיר גדול, היה שונא לבעל הברית וכאשר ראה כי שונאו שרוי בשמחה נתקנא בו ושנאתו אליו גברה. "עלי להפוך שמחה זו לאבל". אמר בליבו. לאחר מחשבות, החליט להרעיל את המשתתפים בסעודת המצוה. בחשאי התגנב אל בית שכנו, והכניס סם מות בקערה הגדולה אשר בה נתבשלו הדגים. איש לא ראהו במעשה הנפשע והוא שב לביתו שמח וטוב לב.

ביום השמיני להולדתו של התינוק, התאספו נכבדי העיר בבית העשיר, גם עניים רבים הוזמנו להשתתף כולם הגיעו

מהפך: בכל תרומה שאתם תורמים לצדקה יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, אם הכסף הולך נטו לצדקה. במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים ויודעים במאה אחוז נטו שכספכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. ברשותינו דפי אידרא, זוהר, עלונים, וספרים מוכנים לדפוס, הרתמו ותרמו בעין יפה, לפרטים: 0527-651911 - ישנה אפשרות לרשום על העלון "לעילוי נשמת" או "לזכות התורם" וכדומה.

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הדפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ

שופר הזוהר

כרך יב

ובו ארבעה ספרים
נפתחים (278 עמודים):
זהר הישיבה \ זוהר
הצדיקים \ פת הזהר ח"ג
עלון אור הזהר 53 \ סוד
שיח שרפי קודש



קובץ

שופר הזוהר

כרך יא

ובו שלשה ספרים
נפתחים (248 עמודים):
זהר חצות (ובו שלשה ספרים:
זוהר התעוררות, חצות הרשב"י
אי (וב) \ זוהר תהלים \
גדולי ישראל וזהר



קובץ

שופר הזוהר

כרך יג

ובו חמשה ספרים
נפתחים (276 עמודים):
זכותא דבר יוחאי
נשמת הרשב"י וזהר ארץ
ישראל א, ב, ג, ד, ה, ו, ז,
ח אור הזהר 38



קובץ

שופר הזוהר

כרך יד

ובו חמשה ספרים
נפתחים (276 עמודים):
לקוטי זהר תהלות
דוד בראשית \ מאמרי
הרשב"י ברכות יומא \
מאמרי הרשב"י סכה
חגיגה - מאמרי הרשב"י
במות קדושין \ משניות
זהר ברכות



קובץ

שופר הזוהר

כרך טו

ובו ארבעה ספרים
נפתחים (232 עמודים):
זהר השבת המחלק \
תקון מח \ תקון מג \
קובץ שופר הזוהר



קובץ

שופר הזוהר

כרך טז

ובו שלשה ספרים
נפתחים (276 עמודים):
זהר חצות (ובו שלשה ספרים:
זוהר התעוררות, חצות הרשב"י
אי (וב) \ זוהר תהלים \
גדולי ישראל וזהר

בהאי חבורא דילך דאיהו
ספר הזהר, מן זוהרא דאימא
עלאה תשובה. באלין לא
צריך נסיון, ובגין דעתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי,
דאיהו האי ספר הזהר, יפקון
ביה מן גלותא בר חמי.